

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๕ /๒๕๕๗

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี
เกี่ยวกับเอกสารแสดงสิทธิในที่ดิน

ผู้อุทธรณ์

: ว่าที่ร้อยตรี

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ว่าที่ร้อยตรี ผู้อุทธรณ์
ผู้รับมอบอำนาจจากบริษัท เอียร์สุรัตน์ จำกัด (มหาชน) ยื่นคำขอลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗
ต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี ขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินและคัดถ่ายเอกสารของลูกหนี้
ตามคำพิพากษาของบริษัท เอียร์สุรัตน์ จำกัด (มหาชน) จำนวน ๓ คน คือ

๑. ตามคำพิพากษาศาลจังหวัดปทุมธานี
๒. ตามคำพิพากษาศาลจังหวัดธัญบุรี
๓. ตามคำพิพากษาศาลจังหวัดธัญบุรี

สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานีมีหนังสือ ที่ ปท ๐๐๒๐(๒)/๑๕๙๒๘ ลงวันที่ ๒๘
กรกฎาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า คำสั่งเจ้าพนักงาน
ที่ดินที่สั่งไม่รับดำเนินการ เป็นไปตามข้อ ๒๗ ของระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจหลักฐานทาง
ทะเบียนที่ดิน การขอคัด ขอดำยสำเนาเอกสารและการตรวจสอบหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งการ
ตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินของผู้อุทธรณ์ไม่มีหลักฐานคดีถึงที่สุดมาแสดง จึงยังไม่ถือว่าเป็นผู้มีสิทธิ
ตามมาตรา ๒๔ (๘) ประกอบกับข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่ง
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๙๕ /๒๕๕๗

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานีดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี เหตุผลที่สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานีไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับมอบอำนาจจากบริษัท เขียรสุรัตน์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นของลูกหนี้ จำนวน ๓ คน ตามรายชื่อข้างต้น ได้ยื่นคำขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ในที่ดินของลูกหนี้ทั้ง ๓ คน ต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานีแต่ได้รับการปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้ยื่นเอกสารหลักฐานที่แสดงว่าคดีถึงที่สุดมาแสดง ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย เนื่องจากในคดีทั้งสามนั้นเป็นคดีเกี่ยวกับการผิดสัญญาเช่าซื้อเครื่องกรองน้ำ โดยในชั้นการพิจารณาคดีของศาลชั้นต้น จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ ศาลจึงพิจารณาลักษณะของโจทก์เพียงฝ่ายเดียวและพิพากษาให้จำเลยคืนเครื่องกรองน้ำที่เช่าซื้อให้แก่โจทก์ หากคืนไม่ได้ให้ชดใช้เป็นเงินพร้อมดอกเบี้ย ซึ่งทุนทรัพย์ของแต่ละคดีไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท จึงต้องห้ามมิให้ผู้อุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๔ จำเลยทั้งสามไม่อาจอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ได้ คดีดังกล่าวจึงถึงที่สุดแล้วโดยผลของกฎหมาย

ผู้แทนสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานีชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ยื่นขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินของบุคคลโดยไม่มีหลักฐานคดีถึงที่สุดมาแสดง มีเพียงคำพิพากษาของศาลชั้นต้นเท่านั้น การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานีเป็นไปตามข้อ ๒๗ ของระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจหลักฐานทางทะเบียนที่ดิน การขอคัด ขอลายสำเนาเอกสารและการตรวจสอบหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๖ แม้ในชั้นการพิจารณาคำขอดังกล่าวผู้อุทธรณ์จะชี้แจงเกี่ยวกับทุนทรัพย์ที่ต้องห้ามอุทธรณ์อันมีผลให้คำพิพากษาถึงที่สุดก็ตาม แต่สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานีเห็นว่าในการอุทธรณ์นั้นสามารถอุทธรณ์ได้ทั้งในส่วนข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย และการอุทธรณ์ก็สามารถอุทธรณ์ได้ทั้งโจทก์และจำเลย เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงในส่วนจำเลยว่ามี การอุทธรณ์หรือไม่ ประกอบกับเจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องนั้นหากไม่เป็นผู้มีความรู้ทางกฎหมายจะไม่เข้าใจประเด็น

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๙๖/๒๕๕๗

เกี่ยวกับการถึงที่สุดของคดี การพิจารณาในรายละเอียดของคำพิพากษาจะเป็นภาระของเจ้าหน้าที่ผู้รับเรื่องดังกล่าว ดังนั้น เจ้าหน้าที่จึงถือเอกสารหลักฐานที่แสดงว่าคดีถึงที่สุดแล้วเป็นหลักในการพิจารณา และจากการตรวจสอบเอกสารแสดงสิทธิในที่ดินไม่พบว่าลูกหนี้ตามคำพิพากษาทั้ง ๓ คนตามรายชื่อข้างต้น เป็นผู้ถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดินในพื้นที่ที่สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานีรับผิดชอบแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ คือ โฉนดที่ดินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา จำนวน ๓ คน โฉนดที่ดินนั้นเป็นเอกสารในระบบทะเบียนที่ดินของทางราชการที่แสดงถึงสิทธิในที่ดินของผู้มีชื่อในโฉนดที่ดิน ดังนั้น จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีข้อมูลส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย ข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาศาลจังหวัดปทุมธานีและศาลจังหวัดธัญบุรี จำนวน ๓ คดี ซึ่งในการพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าว จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ ศาลจึงพิจารณาพยานหลักฐานโจทก์ฝ่ายเดียว แล้วมีคำพิพากษาให้จำเลยคืนทรัพย์สินที่เข้าซื้อให้แก่โจทก์ หากคืนไม่ได้ให้ชดใช้เป็นเงินพร้อมดอกเบี้ย คดีมีทุนทรัพย์ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท จึงต้องห้ามมิให้ผู้อุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๔ คำพิพากษาทั้ง ๓ คดีดังกล่าวจึงถึงที่สุดแล้วโดยผลของกฎหมาย ผู้อุทธรณ์จึงมีความชอบธรรมในการได้ทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้เพื่อประโยชน์ในการบังคับคดี การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโฉนดที่ดินของลูกหนี้แก่เจ้าหน้าที่ในกรณีเช่นนี้ เห็นว่าไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ดี เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานีตรวจสอบแล้วไม่พบว่าลูกหนี้ทั้ง ๓ คน เป็นผู้ถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดินในพื้นที่ที่รับผิดชอบ อันเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่มีข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขออยู่ในความครอบครอง จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๙๕ /๒๕๕๗

หน้า ๔ ใน ๔ หน้า

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๓

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)

(นายสุพจน์ ไพบุลย์)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ ป่วย จึงไม่ได้ลงนามในคำวินิจฉัย